

SLOVENSKI NAROD

Izraza vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 pettih vrst & Din 2, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3, vetrji inserati pettih vrst Din 4. — Popust po dogovoru, inserati davek posebej. — "Slovenski Narod" velja mesečno v Jugoslaviji Din 12. — za inozemstvo Din 25. — Rokopis se ne vračajo.

UREDNISTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Kramljova ulica 56. 5
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE; Ob kolodvoru 101.

Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

NOVA NAPETOST NA SREDOZEMSKEM MORJU

Mrzlične priprave angleškega generalnega štaba za obrambo angleških interesov

London, 12. oktobra br. Negativni odgovor italijanske vlade na angleško in francosko vabilo, da bi se udeležila pogajnj za umik tujih prostovoljev iz Spanije, je izval v Angliji kakor tudi v Franciji hudo reakcijo, ki sicer v angleškem tisku ne prihaja tako vidno do izraza, pokazala se je pa tem bolj v pospešenih pripravah angleškega generalnega štaba, da še o pravem času organizira angleške sredozemske sile za morebitno nujno obrambo prometne žile britanskega imperija. O tem pričajo najnovježe akcije angleških vojaških krovov v Egiptu kakor tudi načrti admiraltete, da si skupno z francosko vojno mornarico na Menorci uredi trdno bazo, ki bi mogla paralizirati slehro akcijo sil, ki so se koncentrirale na Mallorci očividno ne le zaradi obrambe Španije proti boljševizmu.

Reakcija na italijansko noto

Italijanska vlada je v svojem odgovoru sicer prijetljivo, vendar pa jasno odklonila konferenco v troje, češ da je predlagani dnevni red tako občega pomena, da so na njem prizadete tudi druge sile, predvsem oba španska tabora, in da bi zaradi tega moral o teh vprašanjih razpravljati prav za prav londonsko neutralnostno odbor. Sploh pa italijanska vlada ne namerava sodelovati na nobenem mednarodnem sestanku ali konferenci, ki bi se nanašala na takoj občega mednarodno politična vprašanja, če se ne bi tudi Nemčija povabila k pogajanjem.

Ta odgovor je v Londonu in v Parizu sprožil ves diplomatski aparat in včeraj se je v obeh zapadnoevropskih glavnih mestih vršila cela serija pomembnih razgovorov in posvetovanj za stališče, ki naj ga Francija in Anglia sedaj zavzemata, in za nadaljnjo diplomatsko akcijo, da se končno vendarle kakorkoli likvidira ali pa vsaj izolira španski problem, ki služi nekim evropskim silam zgolj za zaslon, za katerim razvijajo svoje posebne načine, pa tudi konkrete imperialistične akcije. V Parizu kakor v Londonu so si na jašnem, da pomeni takoj zvana borba na Sredozemskem morju proti dejansko fiktivnemu španskemu boljševizmu in proti »vsem podobnim levičarskim nevarnostim« le krinko za zasedbo Balearskega otočja in španskega Maroka, med katerima bi bila angleška pot v Indijo in na Daljni vzhod ter francoska zveza s severno Afriko kakor v precepu.

Koncentracija italijanske vojske v Libiji

Vesti o najnovježih italijanskih vojaških transportih v Libijo in o tajni mobilizaciji vojaških obveznikov letnikov 1909—1912 in deloma tudi starejših letnikov, samo še bolj utemeljujejo te angleške in francoske skrbi. Po najnovježih mednarodnih informacijah je bilo v zadnjem času poslanih iz Italije v Libijo 25.000 vojakov. Včeraj je odrinilo iz neapeljske Luke z dvema velikima parníkoma kar 5.400 vojakov in njihovi starešini. Ze prej sta bili v Libiji koncentrirani dve divizijski, tako da je sedaj tam zbrana vojska, ki šteje že preko 50.000 mož. Ta vojska se je deloma koncentrirala tudi na libijski vzhodni meji.

Angleško letalstvo v Egiptu

Ta okoliščina je, kakor so listi že podrobno ugotovili, zelo vznevimirila tudi egiptsko javnost. Sročni angleški listi poročajo, da so sedaj v Egiptu na prizadevanje angleških vojaških svetovalcev, silno pospešili gradnjo cest, železnic, letališč in drugih strateško pomembnih naprav, v vsem vzhodnem območju ozemlja. Poleg tega je angleški vrvohvorni generalni štab sklenil ojačiti angleške letalske sile v Egiptu. Egipatska vlada nima namere, da bi se uprila tem ukrepon, ker se zaveda, da služijo v prvi vrsti obrambi Egipta, ki jo po italijanski zasedbi Abesinijsko ogroženo od severozapada v jugovzhoda. Egipatska vlada je stavila angleškemu vojnemu letalstvu na razpolago tudi že vsa egiptska letališča.

Ceprav je bila koncentracija italijanske vojske predvidena že pred nekaj meseci, kakor to zatrjujejo italijanski listi, jo je treba glede na sedanji vprav izjemni položaj na Sredozemskem morju vključiti v okvir vse ostale sredozemske akcije držav, ki nastopajo pod geslom borbe proti ekstremnim levičarskim nevarnostim. Neposredno v ta okvir spadajo najnovježi transportri tujih prostovoljev preko Ceute v Španiji kakor tudi ojačanje letalskih sil teh držav na Mallorci.

Pred usodno odločitvijo

Spricu vsega tega je postala situacija za Francijo in Anglijo na Sredozemskem morju zelo delikatna. Zato imajo tudi vse verovna diplomatska pogajanja in posvetovanja v Londonu in Parizu še svoj poseben pomen. Angliji grozi nevarnost, da bo kakor pred dveimi leti spet postavljena ob stran. Demokratske sile so sicer tokrat, sa-

de po francosko-angleški solidarnosti in po Rooseveltovem chiačkem sunku proti vsem imperializmom, še sicer mednarodnih obveznosti, gusarskim napadalcem in vobče protodemokratskim elementom, za spoznanje že bolje organizirane. Vendar se bosta moralna London in Pariz zaenkrat še sama odločiti glede nadaljnje obrambe svojih vzporednih interesov v Sredozemskem bazenu. Odločitev pa se bo moralna doseči že v najbližjih dneh, ker bi se drugače obe zapadnoevropski velesili spriči bliskovite naglice, s katero se razvija akcija nasproti

nih sil, mogli znova znati pred dovršenim dejstvom.

V Londonu kakor tudi v Parizu trenutno se isčejo kakšen drug izhod, da bi jen vendar ne bilo treba prevzeti kakršnokoli odgovornost pred svetovno javnostjo. Odnosno da bi s čim manjšimi žrtvami dosegli zaželjene rezultate. Pričakovati je, da si bodo v enem ali dveh dneh na jašnem in da bo že ta teden, brzkone že na trijšči seji angleške vlade nadaljnja solidarnostna angleško-francoska akcija sklenjana stvar.

Delbosova izjava

Pariz, 12. oktobra p. Francoski zunanjki minister Delbos je senci sprejal poročevalca angleškega lista »Daily Mail« in mu dal o španskem problemu daljšo izjavbo. Italijanska nota, je dejal, ni izpolnila našega pričakovanja. Po svoji volji ni agresivna, vendar smo prisiljeni nemudoma prepreči-

ti sleherno vmešavanje v španske zadeve. Nemčije ne izključujemo. Če bi bil Hitler polsal kakšne častitve Nemcem v Španiji ali jih hvali v dnevnih vojaških poveljih, bi bili mi tudi v Berlinu intervenirali.

Angleško-francoski sporazum, je Delbos

Nove borbe pred Šanghajem

Japonski uspehi v severnih kitajskih deželah — Priprave za osamosvojitev Mongolije

Šanghaj, 12. oktobra br. Položaj na kitajski fronti je postal slej ko prej neizpremenjen. Kitajci so včeraj popoldne v bližini Kiangiana prešli v napad in zavzeli nekaj japonskih postojank, medtem ko so kitajske baterije v Putungu držale v šahu japonske vojne ladje, da niso mogle z zaporomognjem zadržati kitajskoga navalna na japonske jarke onstran reke Huangpu. Med Liuhangom in Lotienom pa so Japonci v smerti proti Kiatingu, kjer je še zmerom glavni stan kitajske armade, dosegli nekaj uspehov, a še s pomočjo strupenih plinov. Japonci zatrjujejo, da so pri teh napadih poslužili le bomb s plinom za solzenje, vendar kažejo kitajski ranjenici, ki so jih pregledali tudi tuji združniki, znake resnih zastripitve. V borbi s putunskimi baterijami so japonski pomorski topničarji ponovno zadeli veliko skladische kitajsko paroplovne družbe, v katerem je nastal požar.

Na severni fronti so Japonci zavzeli Juanšin, ki leži 35 km južno od Paotinja. Nato so naglo prodriči proti Čiangu in

ga po hudi borbi z zadnjimi stražami posveti v red umikajoče se kitajske vojske vojskiji. To mesto leži ob progi Peking-Tianguan in je važno prometno križišče. V pokrajini Siansi pa je japonska vojska včeraj zavzela Sinzin in pričela sedaj prodričati proti glavnemu mestu te dežele tudi od vzhodne strani.

Med tem so Japonci pričeli: že izvajati svojo zasnovno, da v mongolskih pokrajinih ustanove posebno mongolsko državo pod žezlom kneza Tea. V Peking so že pričeli prihajati mongolski delegati. Izjavili so, da se bo v Suijanu takoj po njegovem osvojitvi ustalo nove Mongolije. Poudarili so, da bo Mongolija povsem neodvisna država, čeprav bo tesno sodelovala z Mandžukoum v Japonsku. Novinarji so pričekovali, da je zbral knez Tea vojsko, ki steje 8 moderno oboroženih divizij in razpolaga celo z letali, tanki in artillerijo. Zanimivo je, da so na njihovih avtomobilih plapole že nove mongolske zastave.

ga po hudi borbi z zadnjimi stražami posveti v red umikajoče se kitajske vojske vojskiji. To mesto leži ob progi Peking-Tianguan in je važno prometno križišče. V pokrajini Siansi pa je japonska vojska včeraj zavzela Sinzin in pričela sedaj prodričati proti glavnemu mestu te dežele tudi od vzhodne strani.

Med tem so Japonci pričeli: že izvajati svojo zasnovno, da v mongolskih pokrajinih ustanove posebno mongolsko državo pod žezlom kneza Tea. V Peking so že pričeli prihajati mongolski delegati. Izjavili so, da se bo v Suijanu takoj po njegovem osvojitvi ustalo nove Mongolije. Poudarili so, da bo Mongolija povsem neodvisna država, čeprav bo tesno sodelovala z Mandžukoum v Japonsku. Novinarji so pričekovali, da je zbral knez Tea vojsko, ki steje 8 moderno oboroženih divizij in razpolaga celo z letali, tanki in artillerijo. Zanimivo je, da so na njihovih avtomobilih plapole že nove mongolske zastave.

S španskih bojišč

Priprave za nacionalistično ofenzivo v Asturiji — Letalski spopad v Aragoniji

Madrid, 12. oktobra k. Na severnem španskem bojišču se na obah straneh naglo pripravljajo na napovedano odločilno nacionalistično ofenzivo proti Gijonu in Oviedu. Republikanci mrzljivo utrijejo svoje postopek in so ponekod nacionalistom iztrzali tudi nekaj strateško ugodnejših točk. Tako so včeraj popoldne zavzeli 2100 m visoki vrh Tatigo zapadno od San Justa. Na ostalih bojiščih je nastalo relativno zatičje, ki so ga na centralni fronti motile le manjše praske, tisto napadi nacionalistov pri Cavaranchelli in spopadi na Guadajari.

Tem večjo aktivnostjo pa se razvile letalske sile oba nasprotnikov. Republikanci so včeraj bombardirali Granado, kjer so razdejali nekaj vojaških objektov. Nacionalisti

pa so na ta napad takoj odgovorili z bombardiranjem nezaščitenih republikanskih mesej Las Rosas in Selve. V obah krajih je bilo več slovenskih žrtv. Nacionalistična letala, ki jih je bilo 9, so že opravili svoj posel, ko so jih napadla republikanska letala. Razval se je hud spopad, v katerem je bilo eno nacionalistično letalo sestreljeno.

Med tem se v Barceloni pripravljajo večne spremembe v vrhovnem vodstvu avtonomne pokrajine Katalonije. Približno mesec potele Company's mandat. Novinarjem je senci izjavil, da se bo za vecko eno umaknil iz političnega življenja. Njegovega naslednika bodo volili v generalidadu.

Tišina pred viharjem v Palestini

Upor Vahabitov

Kairo, 12. oktobra br. V poslednjih dneh je zavladal v Palestini mir. Splošno pa so dajo, da je to le tišina pred viharjem, ki bi mogel postati usoden za angleški vpliv po vsem arabskem svetu, če angleški diplomati ne bo uspelo pridobiti glavnih arabskih plemenskih na svojo stran.

»Mokatian« poudarja v svojem situacijskem poročilu iz Jeruzalema, da so se Arabci trdno odločili, v najkrajšem času nadaljevati svojo borbo proti režimu in Židom. V Jeruzalemu zatrjujejo, da Angleščina v bodoči ne bo imela opravka le s palestinskim Arabci, nego z vsemi arabskimi državami. Režim, ki je bil sedaj uveden v Palestini, utegne interesom Velike Britanije le škodovati. Arabci nikoli ne bodo pristali na kakšno razdelitev Palestine, še manj pa na ustanovitev kakšne židovske države na arabskem ozemlju.

Iz obmejnih transjordanских pokrajij pa poročajo, da je pričelo pleme Vahabitov napadati angleške postojanke. Vahabitov so včeraj sestrelili neko angleško letalo. Protij nim je bila danes poslana celo kazenska ekspedicija, sestavljena iz več angleških bombnikov in lovskih letal. Po nekaj še nepotrjenih informacijah je položaj na palestinski meji in v Transjordaniji zelo res.

Vodja angleških fašistov nevarno ranjen

London, 12. okt. A.A. Med včerajšnjo manifestacijo v Liverpoolu je bil vodja angleških fašistov sir Oswald Mosley v trenotku, ko je stopil na govorniško tribuno, hudo ranjen. Nekdo mu je namreč z vso silo vrgel kamnem v glavo. Mosleyju so takoj opeljali v bolnišnico, kjer je zdravnik izjavil, da je

Borzna poročila.
Curih, 12. oktobra. Beograd 10, Pariz 14.50, London 21.5375, Newyork 434.625, Bruselj 78.25, Milan 22.875, Amsterdam 240.30, Berlin 174.50, Dunaj 80.30—81.95, Praga 15.20, Varšava 82.20, Bukarešta 3.25.

Iz obmejnih transjordanских pokrajij pa poročajo, da je pričelo pleme Vahabitov napadati angleške postojanke. Vahabitov so včeraj sestrelili neko angleško letalo. Protij nim je bila danes poslana celo kazenska ekspedicija, sestavljena iz več angleških bombnikov in lovskih letal. Po nekaj še nepotrjenih informacijah je položaj na palestinski meji in v Transjordaniji zelo res.

Vodja angleških fašistov nevarno ranjen

London, 12. okt. A.A. Med včerajšnjo manifestacijo v Liverpoolu je bil vodja angleških fašistov sir Oswald Mosley v trenotku, ko je stopil na govorniško tribuno, hudo ranjen. Nekdo mu je namreč z vso silo vrgel kamnem v glavo. Mosleyju so takoj opeljali v bolnišnico, kjer je zdravnik izjavil, da je

poudaril, je popolnoma v skladu z Rooseveltovimi načrti. Med francoskim in angleškim stališčem glede Spanije so sicer neke nezadane diference. Vlad običajno držav pa sta se trdno odločili, nemudoma in haskovito uveljaviti doslej sprejetu neutralnostnačela. Kar se tiče Italije, je Delbos pripomnil, ne potrdjuje ne dokumentov ne fotografij za dokaz njegova vmešavanja v španske zadeve, ker je Mussolini to sam prisnal.

Da bi Francija hotela uveljavljati v Španiji kakšne nove režime, je nemiseln. Francija se zavzema za ureditev španskih problemov le zato, ker so po njih neposredno prizadeti francoski življenjski interesi.

Kakor se zatrjuje, se bavijo londonski krogci z mislio, da bi se po diplomatskih petic ustanovili posebna mednarodna komisija, ki naj bi doganal dosedjanje obsega tujih intervencij v Španiji in predvsem potejih tujih prostovoljev v obliki španskih taborov. Na osnovi teh dogmanj naj bi se posredovala nadaljnja angleško-francoska akcija sklenjana stvar.

Angleško-francoski sporazum, je Delbos

podpisal, je zahteval, da mu ne zavezejo oč

Resnica o Osrednjem zavodu

Naše poročilo, objavljeno danes teden, je bilo povsem telno

Ljubljana, 12. oktobra.
Ko v začetku letosnjega šolskega leta mestno poglavarstvo ni ved dovolilo uporabe učebnic v liceju strokovni Šoli Državnega osrednjega zavoda za ženski domači obrt, je nastalo med gojenkami in njihovimi starši veliko vznešenje; nad 200 vpisanih gojenk je ostalo brez učilnic. Upraviteljstvo je bilo pred težkim vprašanjem, kako naj razdeli pouk v temih, že več let prenapolnjenih učilnic na Novem trgu, da bi se zvrstle vse vpisane gojenke, ali pa naj učenke kratkomalo postavi na cesto. Po svoji dolžnosti smo informirali javnost (5. t. m.) v glavnih obroših o delovanju, namenu in uspehih Državnega osrednjega zavoda, ki si je s svojim delom pridobil popolno priznanje v kulturnih državah. Uradne podatke nam je dalo upraviteljstvo zavoda, zato smemo trditi, da je bilo poročilo objektivno. Ker je pa v soboto bilo objavljeno uradno pojasnilo (ki ga je podpisal Jože Vomberger), gledje na naše poročilo, smo se obrnili ponovno na Državni osrednji zavod za ženski domači obrt; vprašali smo, ali je bilo morda naše poročilo netočno, ker nanj odgovarja uradno g. Jože Vomberger.

Na upraviteljstvu Državnega osrednjega zavoda za ženski domači obrt so nam potrdili, da je bilo naše poročilo povsem točno. Hkrati so nas napravili, naj ugotovimo, da g. Jože Vomberger ni kompetenten razpravljati o strokovni Šoli osrednjega zavoda, ki ne spada pod kompetenco mestne občine, saj je državni zavod. Strokovne Šole zavoda spadajo pod nadzorstvo banovinskega inšpektorja za strokovne Šole.

G. Vomberger še ni bil v Šoli in ne v pisanri osrednjega zavoda ne uradno in ne zasebno. Šoli je napisal strašne stvari, s čimer je skodoval ugledu državnega zavoda. Svojih trditev ne naslanja na uradne podatke, ker jih v zavodu ni dobil. Prav tako pa ni mogel dobiti nikjer drugje podatkov, ki bi ga upravljali, da napisuje takšno uradno pojasnilo, namenjeno najširši javnosti. On kratkomalo trdi, da je ugotovljen, da so gojenke zelo neredno obiskovale pouk. Kdo je to ugotovil, ne pove. Takšna ugotovitev je mogoča le na podlagi uradnih zapiskov. Gospod Vomberger ga si pa ni ogledal statističnih podatkov o obiskovanju Šole. Če bi se pozanimal, kako so gojenke obiskovale pouk, bi lahko zvedel, da je odpadlo na eno samo učilnico v liceju celo do 60 učenc. Šola trajala od 9. septembra do 28. junija, kar na obrtnih Šolah, nikakor pa ne 14 dni; samo po sebi se razume, da na obrtnih Šolah mora tudi vladati disciplina v splošnem in se posebej glede obiska, zato strokovne Šole Državnega osrednjega zavoda niso nobena izjema. Trditev g. Vombergerja, da so gojenke obiskovale Šolo samo 14 dni, zveni kakov čudovita pravljica, ki nikakor ne spada v uradno pojasnilo. Gospod tiškovni referent se lahko prepriča na lastne oči po uradnih podatkih osrednjega zavoda, da je napisal nekaj gorostasnega.

Citatelje, ki čitajo takšno uradno pojasnilo, moramo opozoriti posebej, da obisk pouka strokovni Šoli Državnega osrednjega zavoda ni nik slabši kakor v drugih obrtnih Šolah. Samo na sebi se pa razume, da so iz tretje izvite trditve o praznih učilnicah na liceju in da se dekleta vpisujejo v Šolo samo zaradi draginjskih dokladov. Kdor vsaj nekotiko poznača že Šole, ve, da izdatki za material veljajo gojenke pogosto na mesec več, kakor znaša draginjska doklada (nekaj nad 100 din). Gospod referent očitno ne ve, da ima zavod tudi hospitalitine v svojih Šolah, kar mu dovoljuje pravilnik, in da hospitalitine niso dolžne obiskovati Šole redno. Rednih učenj je pa seveda mnogo več in pouk obiskujejo redno; brez opraviciha ne smejo izostati, kar je pač v navadi tudi v drugih Šolah. Med poukom tudi ne smejo zapuščati učilnic, razen v upravičljivih primerih, n. pr. zaradi nujnega nakupa materiala, zaradi bolezni itd. Šolo je obiskovalo tudi nekaj gojenk, ki so se vozile v Ljubljano v vikend. Kakor veste, voznji red se ne ravna po Šolskem urniku, zato pač učenke ne morejo priti točno ob začetku pouka v Šolo. Strokovne Šole osrednjega zavoda imajo samo eno pavzo pri poldnevniem pouku, zato je razumljivo, da morajo učenke stope včasih iz razreda zaradi naravnih potreb.

Zaradi vsega tega pač ni mogla trpeti disciplina ne v strokovni Šoli sami, že manj pa v katerikoli sosedni Šoli. Upraviteljstvo je prejelo nobene ustne in ne pisemne pritožbe zaradi kakšnih neredov na Šoli v liceju. Tudi g. Vomberger ni doslej poskal Šole nobene, na zavod naslovljene pritožbe. Prav tako se ni pritoževalo ravnateljstvo na liceju. Poučevalo so učiteljice, ki delujejo v zavodu že dolgo vrsto let. Ena izmed njih poučuje že od ustanovitve zavoda (l. 1919) in upraviteljstvo doslej še ni imelo prilike pritoževati se nad svojimi učiteljicami. Vsak lahko presodi že brez vsega dokazovanja, da bi se osrednji zavod ne more ponataši s tako krasnimi uspehi svojih Šol — saj ima nedvomno izmed vseh strokovnih Šolah v državi največ inozemskih odlikovanj —, ko bi v njegovih Šolah vladale tako strašne razmere, kakor piše g. Vomberger.

Po pravilniku Državnega osrednjega zavoda za ženski obrt bi morala dajati ter vzdrževati prostore zavoda mestna občina. Edino to spada v njeno kompetenco. G. referent bi se naj po svoji službeni dolžnosti pozanimal, kako izpoljuje mestna občina svoje dolžnosti do zavoda ter bi si naj ogledal, kakšne prostore ima zavod na Novem trgu. Lahko bi se prepričal, da ima zdaj zavod samo tri tesne učilnice, ki ne ustrezajo svojemu namenu tudi zaradi tege, ker so pretrembe. Javnost, ki poznava Državni osrednji zavod, je ogorčena zaradi napada na njegovo Šolo, zlasti se, ker je Šola izgubila streho brez upravičljivega razloga. Kdor je vzel Šoli prostore, bo moral prevzeti tudi odgovornost za posledice. Javnost ne bo pozabila tega greba.

»Slučaj z ulice« na odru viškega Sokola

Krstni predstavi te hrvatske drame na slovenskem odru je prisostvoval tudi njen avtor Gena Senečić iz Zagreba

Višek, 12. oktobra
Sokolski gledališki oder je v nedeljo 10. t. m. otvoril svojo letosnjo sezono z drama mladega hrvatskega književnika g. Gena Senečića »Slučaj z ulice«. Otvoritvena predstava, ki ji privabilo v dvorano sokola domači množično, da je bila dvorana zasedena do zadnjega kotača, je nov mejnič v odrškem delovanju našega Sokola. Predstavi je prisostvovalo osebno avtor g. Senečić s svojo soprogo iz Zagreba, kar je dočerku nekako srečano obeležje. Drama je izrazito socialna in je občinstvo živelco s slikami, ki so se porajale na odru. Delo je prevedel iz hrvatskega presvetnik br. Rudi Marinčić, režiral pa br. Broni Battellino, ki se je s to predstavo poslovil za nekaj časa od našega sokolskega oda.

Pri predstavi so sodelovali naši že preizkušeni sokolski igralci in igralke, prvič pa smo videli na odru mlajšo sokolsko generacijo, ki se je kar dobro uveljavila. Zelimo, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutovalo in tudi veselilo. Enakovreden interpret je bil br. Viktor Ambrož v vlogi zadnjega zagrebškega kocjanca Tončka. Tudi njemu gre zahvala, da bi ta kader ostal vsevrzajen in poln idealizma za dramsko umetnost. Glavni vlogi sta bila v rokah s. Bince Thalerjeve, ki je tovarniško delavko Miro poslušala povsem naravno in tako odlično, da je bila deležna nedeljenih simpatij in obdržanja. Vloga, ki je bila kot nalača za s. Thalerjevo, nam je nazorno pokazala vso bodo tovarniških delavk, ki jih osobni lastniki tovarn izkorisčajo, zapeljejo v greh in kočno zavržejo. Njena prepravljena igra je bila tako podana, da je občinstvo z njo živelco, sočutoval

Mariborsko gledališko pismo

Gogoljev „Revizor“, Preradovićeva „Najboljša ideja tete Olge“ in Schillerjeva „Marija Stuart“

Maribor, 12. oktobra
Naš hram slovenske besede ob severni meji je otvoril svoja vrata z znano Gozoljevo komedijo »Revizor«. To delo je bilo postavljeno na tako častno mesto v repertoarju v proslavo 100-letnice njegovega rojstnega. Gledališče se je tudi za to sezono dobro pripravilo in porabilo počitnice dobro in koristno. Med najpomembnejšimi novimi pridobitvami našega održa je krožni horizont, ki so ga pri »Revizoru« že prav dobro uporabili. Neumorni upravnik g. dr. Brečič skrb, da nam vsako leto pokloni kako novost in modernizacijo na našem odru.

»Revizor« sam je kot klasično delo ruske dramske umetnosti dovolj znan, saj tu je Maribor ni novost. Režiser g. Jože Kovič je dal delu potrebno živahnost in prav posrečeno inscenacijo. Omeniti bi bilo treba samo dvoje: vsa igra je bila za spoznanje preveč fortissimo in nekateri igralci so bili premalo stabilni. Ne verjamam namreč, da bi pred 100 leti v Rusiji vsi stražnički padli čez prag v poglavljavo sobo. To dvoje je posamezne prizore preveč karikal, kar je bilo v kvar celotnemu vtišu. V splošnem pa so posamezni igralci svoje naloge prav dobro rešili. Posebej naj omenim samo petrograjski par Ivana Aleksandroviča Hlestakova (g. Rado Nakrst) in njegovega sluga Osipa (g. Danilo Gorinšek); oba kažeta od sezone do sezone res lep napredok. Poleg teh dveh je sodeloval pri predstavi skoraj vse dramski ansambel.

Komedija je s svojo zabavnostjo in aktualnostjo (klub svoji starosti) našla pri občinstvu topel odjem.

Kot drugo letošnjo premiero smo videli Preradovičovo družabno komedijo »Najboljša ideja tete Olge«. Pisatelj poznamo še iz predlaške sezone, ko smo na našem odru videli njegov zelo posrečeni komad »Se li razumem?«. Preradovič je dober poznavalec družabnih razmer takozvanih »boljših krogov« in nam predstavlja posamezne izreke iz tega milijeta tako plastično, da mu z največjim veseljem sledimo. To pot si je izbral dva ekstrema: zakon dveh

znanstvenikov in kot protitež — dvoje ljudi od filma. V lahkočno tekočem dialogu nam predstavi usodo svojih junakov. V njih usodi najdemo mnogo jeleke resnic, vendar nam avtor poda več tako, da se svojim lastnim karikaturam dobrohotno smehljamo. Znanstvenika-etruskologa dr. Roberta Magnusa in njegovo ženo ter znanstveno sodelavko, ki v svojem zakonu ne vidita nič drugoga ko tovariško sodelovanje in ki ju zato prihod dveh ljudi polnih življenja vrže iz ustaljene poti, sta zelo rosočeno podala gd. Ema Starčeva in g. Rado Nakrst. Z vso fineso in izdelanostjo nam je g. Elvira Kraljeva podala vlogo pokroviteljice tete Olge. Brez nje si naše drame sploh predstavljati ne moremo. Dvornega svetnika nam je prikušno predstavil g. Pavle Kovič. Ravnino tako igralki par gd. Braka Rasbergerjeva in g. Črnobori. Delo je zrežal g. Jože Kovič. Predstava je prav dobro uspela in se je občinstvo dobro zabavalo.

Tretje delo letošnje sezone je Schillerjeva tragedija »Marija Stuart«. Klasična drama velikega mojstra je na vseh odrh stalno na repertoarju. Tudi pri nas smo jo že prej leti videli v nepozabno Buščekovo. Delo je na novo nastavljal režiser Peter Malec, ki se je v vsebino in zgodovinsko okolje temeljito poglobil in nam postavil na oder res dostojno Marijo Stuart. Prikazal je tragično usodo škotske kraljice s tako fineso in veličastnostjo, kot je dvorsko okolje, v katerem se tragedija odigrava, zahteva. Vsa težina predstave je slovelna na obeh kraljicah: na škotski kraljici Mariji Stuart (gd. Ema Starčeva) in angleški Elizabethi (gd. Elvira Kraljeva). Obe sta svoji vlogi rešili tako, da sta njuni usodi globoko dirljni občinstvo. Od uspeha delih vlog je olivšen uspeh vse predstave. V ostalih vlogah so priporočeni splošnemu uspehu ga. Danica Savinova in gg. Pavle Kovič, Edo Grom, Franjo Blaž, Danilo Gorinšek, Milan Košič in Edo Verdonik. Posebno uspeh zadnjega nas je razveselil, ker vidimo njegov napredok in vsestransko uporabljivost.

Najlepša slovenska revija

»Planinski Vestnik«

Tudi inozemstvo ga je uvrstilo med sorodne revije kot enakovredno planinsko glasilo

Ljubljana, 12. oktobra

Ze ob letošnjem občinem zboru Slovenskega planinskega društva smo opozorili na »Planinski Vestnik«, ki ga izdaja Osrednje društvo v Ljubljani. Od številke do številke se bolj uresničuje prizadevanje Osrednjega društva, da bi to edino slovensko glasilo naših planincev dostopno predstavljalo razvoj našega planinstva in da bi se uvrstilo med svetovne planinske revije. Že nekaj let je »Planinski Vestnik« v resnicu uvrščen v inozemstvu med sorodne revije kot enakovredno planinsko glasilo, saj dobiva Osrednje društvo v zameno za svoje glasilo okrog 120 svetovnih planinskih publikacij. Samo ob sebi je razumljivo, da je Vestnik tudi v domovni priznan in na glas najlepše slovenske revije.

Ako pregledamo letos izdane številke »Vestnika«, vidimo, koliko bogastva je zbranega v teku leta v reviji, ki je zrcalo naše planinske kulture. Lahko namreč že govorimo o naši planinski kulturi, katero so ustvarili v teku zadnjih desetletij naši planinski pionirji in jo še ustvarjajo mlada generacija planincev, ki se že docela zaveda svojega visokega poslanstva v tej pa nogni celotne narodne kulture. Že naravnost presenetljiva diferenciacija delovanja in programa SPD priča o visokem nivoju društva. Naj omenimo le vzdelenje gradbeno delovanje društva, delo za spolnilne potov in markacijo, reševalno službo, kulturno-znanstveno delo, planinsko fotoamaterstvo, zimsko alpinistiko, stremo alpinistiko, izlete, propagandno delo, vzgojno delo med naraščajem itd. V vseh teh pa nognih društvo dela z uspehom, ki je edaj boj viden v zrcalu društva, to je v »Vestniku«.

V letošnji 1. številki je predsednik dr. Jože Pretnar napisal program gradbenega dela društva ob prilici otvoritve Komne. Številke povede vse. Pred dobrimi 40 leti so zgradili slovenski planinci prvo planinsko postojanko Orožnovno kočo. Društvo je imelo tedaj nekaj sto članov. Danes stoji že 52 koč in domov in število organiziranih planincev je naraslo na

okrog 10.000. Krona te ustvarjalne sile naše planinske organizacije je Komna. Prof. Janko Mlakar je zadel v prvi številki Vestnika objavljajo svoje »Spomine in opomine«. Podnaslov pravi, da gre za poglavje o nespodobnostih v planinah. Spomini so dragocena kronika o delu naših planinskih pionirjev, opominji pa duhovito kramljanje o nedostojnostih, ki se pokajo v planinah, kjer pride pri nekaterih v sproščenosti, ki jo nudi narava, na dan tudi njih surovost in nizkotnost. Kdor se čuti prizadetega, pravi avtor, da ga je zasobil, naj se nikar ne praska, marveč poloblja!

Urednik dr. Josip Tominc je izbral za objavo najboljše prispevke kontemplativne in strokovne vsebine. Vidi se, da skuša nuditi čitatevam lepo celoto, se pravi »tivo, ki kaže planinca v stiku s celotnim življenjem v planinah. Slavko Smolej je razmišljal o našem človeku in naših gorah, inž. Miroku Šusterič o planincu in lovcu, dr. Alojz Merhar o idealizmu naših planincev, itd. Najeve strani posameznih številki zavzemajo seveda zanimivi popisi počodnih planincev v domačih in tujih gorah in njih »čebna doživetja in prigode v planinah. Inž. Richard Sever je opisal zanimivi pojavi »glorijec na Ravinji, inž. Vlado Šega svoj »zpon na Mon. Aiguille, Dušan Krivokapša popisuje v 2. številki svojo pot skozi Kačaniške kraje izpod Šare, Uros Zupančič pa zimo v gorah ob Planici.

Izredno zanimiva je 3. številka z uvozom dr. Pretnarja o »čebnih ekskurzijih SPD v Švicariji. Inž. Živko Šumer, inž. France Avčin, Matevž Frelih, Miha Bajžak, Boris Režek, Vinko Modic, Franc Hvastja, Boris Lavrenčič in dr. Arnost Brilej so pa popisali svoje življenje ob prilikl vzponom na najzanimivejše in najvišje švicarske gore. Ta številka je dragocen dokument o sposobnosti in idealizmu naših planincev in more zanimati poskogar. Vsa naša javnost in ne samo planinci dobre jasno sliko o delu in uspehih naših planincev v Švicariji.

Tudi vse ostale številke imajo dragocen

oznacen samo odbor. Edino, kar je znano, je to, da je bila srečka prodana na svečanosti 30. maja v Francoskem klubu. Tudi vi ste bili tam.

— In se ni že nihče priglasil?

— To bo nedvomno previdna skromnost... razen če morda niti sam že ne ve, da ga je doletela tako velika sreča. Lahko vam samo povem, da jaz nisem ta srečnež.

Graf je postal silno nemiren. De Mervent se je prijet za glavo:

— Saž res... morda ste pa vi zadel glavni dobitek?

— Jaz? — je vprašal Robert presemečeno.

— Seveda pa. Zekaj pa ne? Kolikor se spominjam — in dovolj razlogov imam spominjati se — ste tudi vi kupili srečko.

— To je res, — je zašepetal graf ves iz sebe.

— Ali ste pogledali na številko?

— Ne.

Spogledala sta se. In oba sta postala nemirna.

— »La Gazette!« »Daily Express!« Vse liste!

— je naročil se Mervent plačilnemu, dočim je Brancelin hitro potegnil iz žepa denarnico.

Vzel je iz nje srečko, jo razgrnil in zopet zložil. Pri tem je silno prebledel. Ko so prinesli monete, jih je ataše hitro prečital, potem je pa dvingal glavo in vprašal:

— Vaša številka?

— Ne... Povejte vi!

De Mervent je dejal:

— 13.777, serija W.

no vsebino s članki o turah po domačih in tujih gorah. Nad vse zanimivo je rubrika »Obzor in društvene vesti«, v kateri se spomni uredništvo vseh svojih članov, ki so umrli ali proslavljajo jubileje. Obenem nudi izčrpno informativno kroniko o vseh dogodkih doma in na tujem, ki se tečejo planinstva. Čitatelji so informirani o vseh varenjih planinskih publikacij, pod naslovom »Antibarbarus« pa čisti dr. Josip Tominc slovenščino. Opozarja na vse ne-

pravilnosti pismene slovenščine, katere se dan za dnem uporabljajo in katere je treba opustiti.

Planinsko pesništvo pa menda ne cvete med našimi planinci, kajti objavljen je doslej le en sonet in sicer Debčljakov »Triglavac«. Za zabavo in poučilo služijo čitateljem uganke v slikah, ki so trd oreh, kakor sklepamo po številu pravilnih rešitev. Vsi večji članki so ilustrirani z vzorno reproduciranimi planinskimi slikami.

taki krajši se knji dan znatno počasneje. Soline zide tam okrog 17. novembra. Potem nastane na Barrowem rtiču murak, ki bo trajal do konca januarja, ko se bo zopet pokazalo solnce izza obzora.

11 letna žena 67 letnega moža

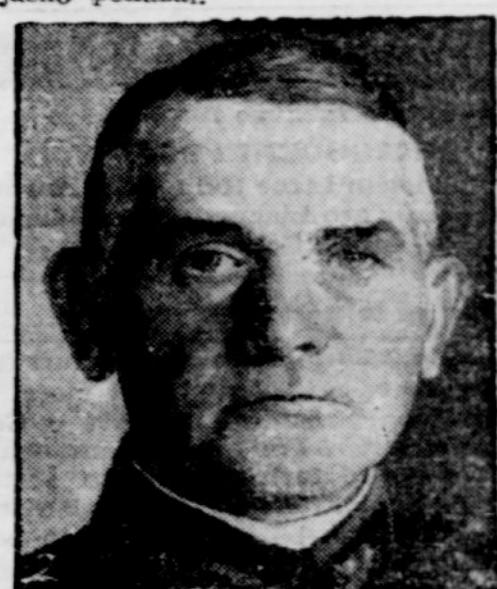
Kratka je bila zakonska sreča 67letnega Williamsa Grimesa na bombažni plantazi v državi Missouri. Grimes se je bil oženil z 11letno Mary Alexandrovo. Toda komaj sta bila poročena, so Grimesa artileri zaradi nezakonite poroke z mladoletno dekle in zakon je bil razveljavljen. Malo Mary je bila kmetka, ki ima še pet otrok. Oče ni ugovarjal njeni poroki, saj mu je šlo v prvi vrsti za to, da hčerko preskrbi, kakor gre vsem staršem, ki imajo mnogo otrok in malo dečnjarjev. Grimes je trdil, da ima Mary rad in da ji hoče ustvariti toplo domačo ognjišče. Le poglejte, kako lepo obleklo sem jui kupec, je dejal uradniku, ki naj bi njegov sklenjeni zakon razveljavil. In Mary je pritrdovala, da je to najlepša obleka, kar jih je kdaj nosila, čeprav je bila mnogo prevečna in tehta 26 kg.

Vest o njeni poroki s starim možem bi bila gotovo silno razburila ameriško javno mnenje. Ko jo je uradnik vprašal, kako je prav za prav izpalo do te čudne zakonske zvezze, je deklarila, ki je prišla v urad s svojo punčko v narodju, smeje odgovorila, da jo je Willy neprestano vpraševal, če ga ima rada. Pa mu je odgovorila, da ga ima, saj ji je prinašal slatice. Samo punčko ima še raje. In ko jo je vprašal, ali je to najlepša obleka, ker jih je kdaj nosila, čeprav je bila mnogo prevečna.

Tako je pripravljala mala Mary, ki so jo od njenega starega moža odpeljali na ravno v otroško zavetišče.

Maršal Blomberg odpotuje na Azore

V Berlinu se potruje vest, da odpotuje vojni minister maršal Blomberg v kratkem z vojno ladjo na Azore, kjer si hoče pomiriti živce. Komaj je prišla ta vest v javnost, že domneva evropski tisk, da je maršalova pot na Azore v zvezi z političnim zaključjem. Gre v prvi vrsti za portugalske otroke. Portugalska se vedno bolj odmika angleškemu pokroviteljstvu in postaja zavetnica Italije in Nemčije. Nastop Portugalske v londonskem odboru za nevnešavanje je to jasno pokazal.

Bloembergo potovanje ima pa že drugo pikantno ozadje. Že davno pred vojno sta bili Anglia in Nemčija sporazumi, da bi kupili in razdelili med seboj portugalske kolonije, če bi jih hoteli. Portugalska pravila, da so v zadnjih desetletjih katastrofalni potresi mnogo pogosteji in močnejši nego so bili prej. Po njegovem mnenju je to posledica izprememb v zemeljski skorje. Skorja na našem zemlji se struje in ne more več tako uspešno klubovati notranjemu priti.

Od leta 1910 do 1935 je bilo trikrat toljko katastrofalnih potresov, kakor od leta 1885 do 1910. Zadnja leta močno narašča število potresov, kjer je počasi pridobivalo potres v zadnjih 200 letih nad 3 milijone človeških žrtev. Dr. Heron pravi, da so v zadnjih desetletjih katastrofalni potresi mnogo pogosteji in močnejši nego so bili prej. Po njegovem mnenju je to posledica izprememb v zemeljski skorje. Skorja na našem zemlji se struje in ne more več tako uspešno klubovati notranjemu priti.

Nastala je polarna noc

Okrug severnega tečaja je nastala polarna noč. Sternbergov astronomski zavod v Moskvi je sporočil, da je na Severnem tečaju solnce zašlo 25. septembra. Mrak je trajal 14 dni, a včeraj se je pričela v oblasti okrog severnega tečaja populna polarna noč. Zdaj je edini vir svetlobe v polarnih krajih luna. Jutri bo prvi krajec. Ker je luna zdaj na južni polovici neto, se bo videla na severni polovici še v drugi polovici oktobra. 19. oktobra bo v oblasti okrog severnega tečaja štip in luna v območju skorja za nevnešavanje.

Nastala je polarna noc. Sedanje napeto politično razmerje med Anglijo in Italijo se kaže seveda tudi v dovitijih in namigavanjih, ki so jih polni angleški humoristični listi. Pa tudi v gledališčih komiki radi ztivajo štele na ta račun. V nekem londonskem gledališču se občinstvo od srca sneže naslednjemu prizoru. Ali veš, da je to najkrajša knjiga, kar sem jih kdaj čital? — Kako to? — Ker je v nji samo ena beseda. — Kakšna knjiga pa je to? — Kakšen je njen naslov? — Italijanska je: Seznam odličnih mož v Italiji.

Kupujte domače blago!

Sedanje napeto politično razmerje med Anglijo in Italijo se kaže seveda tudi v dovitijih in namigavanjih, ki so jih polni angleški humoristični listi. Pa tudi v gledališčih komiki radi ztivajo štele na ta račun. V nekem londonskem gledališču se občinstvo od srca sneže naslednjemu prizoru. Ali veš, da je to najkrajša knjiga, kar sem jih kdaj čital? — Kako to? — Ker je v nji samo ena beseda. — Kakšna knjiga pa je to? — Kakšen je njen naslov? — Italijanska je: Seznam odličnih mož v Italiji.

Dober prijatelj ste, — je dejal de Brancelin in mu stisnil roko.

— Ne, — je odgovoril ataše skromno. — Sean samo nedavni prijatelj. Toda resnično prijatelj ste morda ni kramarsko blago.